

Bogár László: Identitás és idétlenség

2018 december 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

A szem a lélek tükre...

De mivel a szem a lélek tükre, így „néznünk” az így, karácsony táján kicsit talán elcsendesül?, mert a gyönyörvényekben kielégülést hiába keres? lélekkel kellene. A létezés apró neszeit, finom, pasztellszín? fényeit, az alig észrevehet? árnyalatokat, a lét kicsinyke réseiben megbúvó hétköznapi csodákat is meglátva. Czakó Gábor mondja, hogy sok mindennel bánunk mostohán, de leginkább nyelv édesanyánkkal, pedig ? mindig félt? gonddal és végtelen szeretettel ölelne át minket, ha hagynánk, de nem hagyjuk, legalábbis általában nem.

Karácsonykor azonban talán mégis hagyhatnánk egy picit. És ha hagyjuk, akkor olyan csodák is el?t?nnek, mint amir?l a most következ? kis töprengéssor szól. A magyar id?, az ideál vagy éppen az idétlen szavunkban a rejtélyes id t? valami nagyon különös jelentést hordozhat, ha ennyire különböz? fogalmakban egyaránt jelen lehet. A dolog technikai felületén talán az idom szó lehet leginkább a segítségünkre, amely olyan, síkban vagy térben értelmezhet? alakzatoknak az összefoglaló neve, amelyeknek alapvet? paramétereit arányosan változtatva azok mindig önmagukkal azonosak maradnak.
A magyar nyelvben ebb?l újra szavak egész bokra n?tt ki, amit az idomítás, idomul, idomár szavak jeleznek. Ám az idea vagy az ideál szó már arra utal, hogy az önmagával való azonosság nemcsak a fizikailag leírható valóságban, hanem a szimbolikus terekben is érvényesül, ami aztán szellemi értelemben az identitás szóban összpontosul leginkább. Az identitás az önmagunkkal való lelki, erkölcsi, szellemi azonosságunkat fogalmazza meg. Mint ahogy a magyar nyelv, immáron önmaga bels? szabályrendszeréhez idomítva, ebb?l alkotta meg az idétlen szót.

Aki idétlen, annak, amint azt a fosztóképz? mutatja, nincsen id-je, vagyis az önmagával való azonosságát jelezni hivatott lényege. És ha nincs neki ilyenje, abból már logikusan következik az összevisszasága, kiszámíthatatlansága, tehetetlen sodródása, meggondolatlansága, egyszóval az idétlensége.

De vajon mit?l veszíti el valaki az identitását és válik idétlenné? Ennek megértéséhez el?ször azt kellene végiggondolnunk, amit József Attila híres verssora így fogalmaz meg: „?s patkány terjeszt kórt miköztünk, a meg nem gondolt gondolat”. Az ember eredeti identitását, mély azonosságát ugyanis lételméleti értelemben legf?képpen a két alapvet? létm?veletben való jártassága adja meg. Az egyik a létmegértés, a másik az így megértett létbe való türelemmel, szelídséggel, alázattal való belehelyezkedés. Az önmagával való azonosság tehát azért (lenne) dönt? fontosságú minden emberi lény számára, mert csak ennek dinamikus állandósága segítheti abban, hogy a létmegértés és létbe való belehelyezkedés kényes m?veleteit „meggondolt gondolatokkal” alapozza meg.

A mai világ azonban egyre végzetesebb módon az egyre kevésbé meggondolt gondolatokra látszik épülni. Ennek egyik tragikomikus megnyilvánulása, hogy az internet tele van olyan videókkal, amelyeknek összefoglaló neve valahogy úgy hangzik: „pedig jó ötletnek t?nt”. Ezek a videók általában valamilyen hétköznapi „bukást” ábrázolnak (legtöbbször a szó közvetlen fizikai értelmében is), ahol egy jónak látszó ötletr?l, amikor az az elgondolásból a megvalósítás fázisába lépett át, kiderült, hogy nagyon-nagyon rossz ötlet, tehát át nem gondolt gondolat volt.

De vajon mi lehet az oka annak, hogy a homo sapiens nev? faj napjaink globális „szép új világában” egyre vészjóslóbb tempóban válik egy olyan planetáris dimenziójú biológiai láncf?résszé, amely perverz önpusztító kíméletlenséggel számolja fel küls? természetének (föld, víz, leveg?) és bels? természetének (lelki, erkölcsi, szellemi talapzatának) tisztaságát. S?t, hovatovább egész létét, amivel egyébként ok-okozati szinten teljesen tisztában is van. Vagy aki, hogy egy friss „aktuálpolitikai” példával éljek, precízen megtervezi és végrehajtja azt az akciót, amelynek lényege – a kevésbé er?s idegzet?ek számára óvatosan fogalmazva –, hogy mikor bemegyek hazám konzulátusára, a létmin?ségem még egy emberé, amikor viszont „kijövök”, már olyan „oldat” vagyok, amelyben még a DNS-em identitása sem detektálható többé immár. És az már csak hab a tortán, amikor kiderül, hogy mindez a leírhatatlan iszonyat sok ezerszer ismétl?d? unalmas napi rutin, és most is kizárólag azért engedték a világ urai, hogy egy pillanatra betekintsünk a „lét alatti létnek” ebbe a fortyogó poklába, mert a nyers érdekeik így kívánták. Hová lett ?seredeti identitásunk? – kérdezzük egyre riadtabban. Az az ?seredeti identitás, amelynek a létmegértés és az így megértett létbe való szelíd beilleszkedés a legmélyebb képessége? Hisz az ember mint Isten képmása, azért kapta a szakrális felel?sségére bízott földi világot ajándékba, hogy a jó gazda gondosságával gazdálkodjon vele. Ezek a többnyire ki nem mondott kérdéseink ilyenkor, a béke, szeretet és nyugalom ünnepén sokkal fájdalmasabban hangzanak, mint máskor.

Hová lett hát identitásunk a végtelen id?ben? Hol és mi veszett ki bel?lünk, és legf?képpen miért? Mi okból, vagy ha esetleg ahhoz is lenne merszünk, hogy így kérdezzünk: mi célból történik meg velünk mindez? Válasz, különösen megnyugtató válasz, sajnos nincs, és egyhamar nem is igen lesz. Karácsonykor mégis er?t kellene

gy?jtenünk, hogy megtaláljuk identitásunkat a végtelen id?ben.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló